

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/133/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622204276
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7622204276.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.X.XXXX, C., D. XX, právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., IČO: 47 234 466, Košice, Kuzmányho 29, proti žalovanej Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, Bratislava, Pribinova 19, v konaní o zaplatenie 20 380,- eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku č.k. 1C/84/2022-179 z 19.4.2023 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom z 19.4.2023 rozhodol, že I. pripúšťa rozšírenie žaloby o sumu 300 eur s príslušenstvom, II. žalobu zamietá, III. žalovanému priznáva plnú náhradu trov konania a IV. o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2.1.V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom sporu je náhrada škody - sťaženie spoločenského uplatnenia z dopravnej nehody z 15.6.2019.

2.2.V priebehu sporu žalobkyňa rozšírila žalobu o zaplatenie sumy 300 eur s príslušenstvom, ktorú zmenu žaloby súd v zmysle § 142 CSP pripustil.

2.3.Žalobkyňa odvodzovala svoj nárok od posudku MUDr. Terézie Rosenbergerovej zo 4.6.2021, ktorý však nespĺňal náležitosti posudku podľa z. č. 437/2004 Z.z., preto v priebehu sporu predložila lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vyhotovený zdravotníckym zariadením - E. F., C., F. XX, D., ktorý vypracoval 10.1.2023 MUDr. Kvetoslav Moravčík, psychiater, pričom k obom posudkom boli priložené lekárske správy vypracované psychiatrami E. G. H. a E. E. E. za Univerzitnú nemocnicu L. Pasteura Košice a psychiatrom E. I. J. za Čistá duša s.r.o..

2.4.Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v odpore proti platobnému rozkazu z 22.9.2022 (č.l. 48), kde neuznala nárok žalobkyne a rozporovala zodpovednosť poistenca žalovanej za žalobkyňou tvrdenu újmu na zdraví, čo je základ nároku žalobkyne, čím namietla aktívnu legitímáciu žalobkyne ako aj pasívnu legitímáciu žalovanej pre konanie. Ďalej namietla neexistenciu príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Podľa žalovanej škoda na zdraví žalobkyne nevznikla bezprostredne v súvislosti s protiprávnym konaním poistenca žalovanej, ale jej príčinou bola iná okolnosť a preto ide o sprostredkovaný vzťah príčiny a následku, z ktorého dôvodu ani jeden z nárokov uplatnených žalobou nie je v zmysle § 5 ods. 1 písm. h) z. č. 381/2001 Z.z. krytý povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a žalovanej ani nevznikla povinnosť poskytnúť plnenie náhrady škody, o ktorej skutočnosti bola žalobkyňa, resp. K. K. E., mediátor, upovedomený

listami z 6.8.2021 a 26.10.2021. Žalovaná vzniesla i námietku premlčania, kedy poukázala na dátum dopravnej nehody dňa 15.6.2019 a dátum podania žaloby na súde 17.8.2022, t.j. v čase, keď márne uplynula lehota na uplatnenie nároku. V neposlednom rade rozporovala aj dôkaz predložený žalobkyňou, t.j. znalecký posudok č. 9/2021, ktorý podľa jej názoru po obsahovej a formálnej stránke nespĺňal náležitosti riadneho znaleckého posudku o sťažení spoločenského uplatnenia. Pokiaľ je znalecký posudok vypracovaný v rozpore s § 8 a § 10 z. č. 437/2004 Z.z. nie je možné preskúmať jeho závery ani k tomu zaujať stanovisko a už vôbec nemôže byť podkladom pre rozhodovanie súdu vo veci výšky náhrady škody, a to aj v takom prípade, ak by bol aj nárok žalobkyne proti žalovanej dôvodný. Žalovaná rozporovala aj uplatnené príslušenstvo pohľadávky, keďže vzhľadom na vyššie citované okolnosti sa ani nemohla dostať do omeškania s plnením požadovaným žalobou.

2.5.V priebehu konania žalobkyňa doručila ako dôkazný prostriedok aj lekárske posudky E. E., ku ktorému sa žalovaná vyjadrila podaním z 23.1.2023 (č.l. 130), v ktorom dala do pozornosti § 7 ods. 1 z. č. 437/2004 Z.z. v spojení s § 2 ods. 3 písm. d) citovaného zákona a mala za to, že E. B. E. neliečil žalobkyňu, preto nemôže byť považovaný za posudzujúceho lekára, ktorý je oprávnený vystaviť lekárske posudky.

2.6.Súd svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby založil na právnom posúdení v zmysle § 2 ods.3 písm. d) z. č. 437/2004 Z.z., kedy dospel k záveru, že E. B. E. nebol posudzujúcim lekárom vo vzťahu k žalobkyňi, a preto ním podaný lekárske posudok nemožno považovať za lekárske posudok v zmysle § 7 ods. 1 cit. zákona, čím žalobkyňa nepreukázala hmotnoprávne dôvody na vyhovie jej žalobe.

2.7.Pri posudzovaní vznesenej námietky premlčania súd nemal jednoznačne preukázané ustálenie zdravotného stavu žalobkyne tak, aby bolo možné vyčíslieť výšku sťažení spoločenského uplatnenia, z ktorého dôvodu súd nezamerl dokazovanie vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania, ale posudzoval nárok podľa listín predložených do spisu.

2.8.Návrh žalobkyne na výsluch svedka E. B. E. a na preskúmanie zdravotného stavu žalobkyne súdnoznaleckým dokazovaním súd zamietol, pretože sa tieto návrhy javili súdu ako kontraproduktívne a zároveň súd aplikoval princíp sudcovskej koncentrácie.

2.9.O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP, ak v konaní úspešnej žalovanej priznal právo na plnú náhradu vzniknutých trov konania.

3.1.Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa vo výroku II. a III. z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP namietajúc, že súd prvej inštancie zvoleným postupom odoprel žalobkyňi právo na spravodlivosť z nasledovných dôvodov:

- 1/ výzva súdu podľa § 138 CSP nespĺňala atribúty, ktoré pre ňu ukladá zákon,
- 2/ súd nevykonal žalobkyňou navrhnuté dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie veci,
- 3/ rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné pre pochybenie v dokazovaní,
- 4/ súd nedodrжал procesne predpísaný postup a konanie zaťažil vadou.

3.2.Ad. 1/: K výzve súdu podľa § 138 CSP žalobkyňa argumentovala, že na pojednávaní konanom 10.3.2023 za sporné skutočnosti súd označil poškodenie zdravia žalobkyne pri dopravnej nehode, príčinná súvislosť s dopravnou nehodou a poškodením zdravia žalobkyne, pojmové znaky škody, zodpovednosť žalovaného a tým i vecná pasívna legitímácia, premlčanie nároku a formálne náležitosti znaleckého posudku. Nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodu formálnych náležitostí lekárskeho posudku, súd týmto de facto bez akéhokoľvek dokazovania zamietol žalobu z dôvodu, ktorý medzi citovanými spornými dôvodmi nebol. Po uvedení šiestich sporných skutočností v rámci svojho predbežného právneho posúdenia veci súd odkazom na § 138 CSP vyzval žalobkyňu na späťvzatie žaloby z bližšie nekonkretizovaných hmotnoprávných dôvodov, ktoré žalobkyňi neozrejmil ani na jej dotaz s odpoveďou „viem, ale nechcem“. Súd síce poukázal na § 181 ods.2 CSP a § 138 CSP, ale tento postup uskutočnil len pro forma, bez možnosti žalobkyne vyabstrahovať konkrétnu spornosť určitej skutočnosti, čo je rozporné s právom na spravodlivý proces.

3.3.Žalobkyňa po citácii právnej teórie ohľadom predbežného právneho posúdenia veci mala za to, že v tomto prípade súd postupoval v rozpore s účelom predbežného právneho posúdenia, pretože neozrejmil, prečo a z akých dôvodov sa mu žaloba javí ako nedôvodná a obmedzil sa len na strohé konštatovanie potreby späťvzatie žaloby, čím konanie zaťažil vadou a žalobkyňi odňal možnosť konať pred súdom.

3.4.Objektívnu skutočnosť, že žalobkyňa skutočne trpí deklarovaným ochorením F32.2 bolo zo strany súdu možné preskúmať výsluchom navrhovaného svedka E. B. E., či súdnoznaleckým preskúmaním zdravotného stavu žalobkyne v zmysle jej návrhu na pojednávaní 19.4.2023, v zmysle § 7 ods. 6 z. č. 437/2004 Z.z.

3.5.Ad. 2/: Nevykonanie navrhovaných dôkazov (výsluch svedka E. E., lekára, ktorý vyhotovil lekársky posudok) považuje žalobkyňa za postup súdu v rozpore s právom na spravodlivý proces. Žalovanou namietané skutočnosti, že predmetný lekár nemal liečiť žalovanú, a preto ním vypracovaný lekársky posudok nemal byť posudkom v zmysle § 7 ods.1 z. č. 437/2004 Z.z., mohol navrhovaný svedok ozrejmiť vo svojom výsluchu, a teda nebol daný dôvod na odmietnutie vykonania tohto dôkazu a postup súdu možno hodnotiť ako svojvoľný. Uvedený svedok sa na 19.4.2023 nemohol dostať na pojednávanie, bol však ochotný zúčastniť sa ďalšieho pojednávania vo veci vypovedať, ktorý výsluch však súd nepovolil odôvodňujúc to koncentráciou konania. Nakoľko však tento návrh na výsluch svedka žalobkyňa podala 5 dní pred predmetným pojednávaním, v danom čase ešte nebolo vykonané žiadne dokazovanie, návrh na výsluch svedka bol dôvodný. Práve výsluchom uvedeného svedka dôvody zamietnutia žaloby, že svedok neliečil žalobkyňu, a preto ním vydaný lekársky posudok nemá spĺňať atribúty lekárskeho posudku podľa § 7 ods.1 z. č. 437/2004 Z.z. mohli byť vyvrátené práve jeho výsluchom.

3.6.Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, ako súd dospel k záveru, že E. E. poškodenú neliečil, resp. neliečil v rozsahu pre lekára dostatočnom na vypracovanie posudku. Ako vyplýva z predložených lekárskejších správ sú v nich uvádzaní viacerí lekári, ktorí žalobkyňu liečili, nemožno preto záver súdu považovať za správny len preto, že žalobkyňa nepredložila osobitnú lekársku správu od E. E., inú, ako tú, ktorá tvorila prílohu lekárskeho posudku. V tejto otázke súd nevykonan potrebné dokazovanie a svoje rozhodnutie založil na nepodloženej domnienke, čím odňal žalobkyňi možnosť konať pred súdom.

3.7.Žalobkyňa zdôraznila, že podľa § 2 ods.10 z. č. 576/2004 Z.z. sa liečbou rozumie výrazný široký okruh úkonov, ktorých neexistencia nebola v konaní dokázaná, s čím sa súd nijako nevyšporiadal.

3.8.Ak aj súd dospel k záveru, že predložený lekársky posudok má formálne nedostatky a výsluch svedka E. E. považoval za kontraproduktívny, žalovanou vytýkané nedostatky predložených lekárskejších posudkov bolo možné odstrániť súdnoznaleckým preskúmaním zdravotného stavu žalobkyne.

3.9.Posúdenie zdravotného stavu žalobkyne nie je otázkou právnou, ale otázkou medicínskou a pre prípad pochybnosti o jej správnosti súd mohol a mal aplikujúc § 207 CSP nariadiť súdnoznalecké dokazovanie ustanovením znalca. Napádaný rozsudok je takto výsledkom odopretia spravodlivosti (denegatio iustitiae).

3.10.Ad. 3/: K nepreskúmateľnosti rozsudku pre pochybenia v dokazovaní žalobkyňa uviedla, že okrem výsluchu svedka a návrhu na znalecké dokazovanie všetky ostatné dôkazy predložené žalobkyňou do konania mali charakter listín. Ďalej zdôraznila, že konštatácia súdu zo zápisnice z pojednávania z 19.4.2023, a to, že v zmysle § 204 CSP nevykonáva súd dokazovanie oboznámením obsahu listín, pretože všetky listiny boli stranám sporu doručené nie je pravdou, lebo takéto konštatovanie súdu nezaznelo, čo vyplýva zo zvukovej nahrávky z predmetného pojednávania.

3.11.Súd nevykonan dokazovanie spôsobom podľa § 204 CSP a zároveň nekonštatoval a stranám neuviedol, prečo sa tak nestalo, resp. aký postup namiesto neho zvolil. Žalobkyňa má za to, že v zmysle § 99 CSP je rozhodné to zachytenie obsahu pojednávania, ktoré je obsiahnuté vo zvukovom zázname a nie v zápisnici poukazujúc na komentár CSP.

3.12.Ak aj súd chcel použiť postup v zmysle § 204 CSP, mal tak urobiť len v prípade, že strany listinu alebo jej obsah nespochybnili, nakoľko podmienka doručenia listiny a nespochybenie obsahu musia byť splnené kumulatívne. V prejednávanej veci takýto postup nebolo možné zvoliť, nakoľko dôkazy predložené do konania, najmä znalecký posudok MUDr. Rosenbergerovej a lekársky posudok E. E., boli žalovanou spochybnené, a to nielen po formálnej stránke, ale aj obsahovej. Súď preto mal v zmysle § 204 CSP tieto dôkazy vykonať tak, že listiny alebo ich časti prečíta alebo aspoň oznámi ich obsah.

3.13.Vykonanie dôkazu listinou musí byť zaznamenané (§ 98 a § 99 CSP) a musí vždy byť zrejmé, aké informácie súď z listiny čerpal, čím súď prvej inštancie de facto nevykonan na pojednávaní vo veci žiadne dokazovanie a toto pochybenie nie je možné napraviť v samotnom rozsudku.

3.14.Súď tak nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zhŕňajúc uvedené skutočnosti napádaný rozsudok možno označiť za nepreskúmateľný.

3.15.Ad. 4/: Za postup odporujúci kogentným ustanoveniam CSP je nutné považovať aj neprejavenie snahy súdu o vyriešenie sporu zmierom v zmysle § 179 ods.2 CSP. Aj týmto nesprávnym procesným postupom konajúci súď znemožnil žalobkyňi vykonávanie jej procesných práv do takej miery, že jeho konaním došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

3.16.Žalobkyňa poukazujúc na § 366 CSP predložila spolu s odvolaním dôkaz - rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku z 26.4.2023 spolu s odborným posudkom vykonaným posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ktoré bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko tieto boli vydané 26.4.2023, doručené jej 16.5.2023 (čo vyplýva z obálky), pričom rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní dňa 19.4.2023, preto sú dané dôvody na aplikáciu § 336 CSP.

Uvedený dôkaz preukazuje, že skutočne žalobkyňa trpí špecifikovanou diagnózou F32.2 a táto sa u nej rozvinula v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou z 15.6.2019, ktorej bola účastníčkou.

3.17. Ak dôvody, ktoré súd viedli k zamietnutiu žaloby mali mať len formálny charakter (aj keď celkom zjavne po obsahovej stránke výsledky preskúmania zdravotného stavu boli správne aj s ohľadom na posúdenie vykonané ďalším nezávislým orgánom – Sociálnou poisťovňou), súd ak by konal v zmysle článku 2 ods. 1 CSP v spojení s článkom 15 ods.1 CSP, mal vykonať žalobkyňou navrhnutý dôkaz na súdnoznalecké preskúmanie jej zdravotného stavu v zmysle § 7 ods.6 z. č. 437/2004 Z.z, ktoré by prispelo k spravodlivému rozhodnutiu o nároku žalobkyne a odstráneniu pochybností koncipovaných žalovanou.

3.18. Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie v rozsahu II. a III. výroku zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

3.19. Žalobkyňa napadla aj výrok o nároku na náhradu trov konania, ktorý je závislým výrokom od rozhodnutia vo veci samej, ktoré považuje za nesprávne a nezákonné.

4.1. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu z 31.5.2023 (č.l. 217) uviedla, že zo súdneho spisu nevyplýva ani jedna s odvolateľkou tvrdených väd, ani nesprávnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu a skutočnosť, že sa s právnym názorom uvedeným v odvolaní v napadnutom rozhodnutí súdu žalobkyňa nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o nesprávnosti predmetného rozhodnutia. Konanie taktiež nebolo postihnuté žiadnou vadou znemožňujúcou žalobkyňi realizáciu jej procesných práv a jednoznačne bolo naplnené právo na spravodlivý proces.

4.2. Ak súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom lekára je toto plne na mieste a súd konal v rámci svojej právomoci. Taktiež súd pri hodnotení dôkazov nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť a platí zásada voľného hodnotenia dôkazov.

4.3. V súdnej veci nebol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP týkajúci sa chyby skutkového stavu, pretože skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a neexistuje žiaden dôvod preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

4.4. Žalovaná nevidela ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. S tvrdenou nesprávnosťou rozhodnutia prvoinštančného súdu sa žalovaná nestotožňuje, a preto žiada, aby odvolací súd jeho správnosť potvrdil a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania.

5. V odvolacej replike zo 14.6.2023 (č.l. 223) žalobkyňa zotrvala na svojej argumentácii prednesenej na súde ústne aj písomne, ako aj v podanom odvolaní. Žalobkyňa ďalej zotrvala na tom, že postup súdu vykazuje závažné vady, ktoré mali za následok vydanie nezákonného a nesprávneho rozhodnutia vo veci samej. Nesprávnym procesným postupom konajúci súd znemožnil žalobkyňi vykonávanie jej procesných práv do takej miery, že jeho konaním došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

6. V odvolacej duplike zo dňa 20.6.2023 (č.l. 229) aj žalovaná zotrvala na svojom stanovisku k argumentácii žalobkyne s tým, že posledné vyjadrenie žalobkyne je len opakovanou replikou, ku ktorej sa žalovaná už vyjadrovala.

7. Odvolanie žalobkyne bolo podané proti rozsudku iba v rozsahu jeho výroku II. a III. (ako závislého výroku), preto výroky I. a IV. nadobudli právoplatnosť a v odvolacom konaní neboli preskúmané. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostali výroky II. a III.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody neboli naplnené a odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. K jeho naplneniu je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch

zákoných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.2.Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1. písm. d) CSP, podľa ktorého má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná mandukčná povinnosť súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu alebo vypočutie svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu).

9.3.Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP predstavuje neúplnosť zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom.

9.4.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami prisudzoval iný právny význam.

9.5.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

10.1.Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) sa rozumie taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bol naplnený predmetný odvolací dôvod (a aby bola daná dôvodnosť podaného odvolania), musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

10.2.Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

10.3.Žalobkyňa za nesprávny procesný postup, ktorým jej malo byť odňaté právo konať pred súdom a odňaté právo na spravodlivosť označila v prvom rade predbežné právne posúdenie veci vykonané súdom prvej inštancie pred výzvou na späťvzatie žaloby v zmysle § 138 CSP len pro forma bez ozrejmenia dôvodov, prečo sa súdu žaloba javí ako nedôvodná.

10.4.Predbežným právnym posúdením je činnosť súdu, na základe ktorej súd skutkové tvrdenia právne posúdi, teda ich podradí pod príslušné ustanovenia hmotného práva, pričom z toho posúdenia vyplynie záver, že v takom prípade, ak by súd považoval tvrdenia žalobcu za preukázané, dospel by k záveru, že žalobe nemožno celkom alebo sčasti vyhovieť, teda rozhodnúť tak, ako navrhuje žalobca. Toto predbežné právne posúdenie môže súd uviesť pred doručením žaloby, pri pokuse o vyriešenie sporu zmierom alebo až na pojednávaní.

10.5.Komentár k Civilnému sporovému poriadku zdôrazňuje, že nemožno postupovať tak, aby súd pri uvedení zjavnej nedôvodnosti prekročil svoje oprávnenie a žalobcovi okrem strohého zdôvodnenia

zjavnej nedôvodnosti uvádzal aj iné právne posúdenie, ktorým by ho podrobne inštruoval na správne uplatnenie svojho práva, na uplatnenie iného práva alebo na uplatnenie svojho tvrdeného práva voči inému subjektu. Konštatovanie zjavnej nedôvodnosti žaloby bude preto v mnohých prípadoch nevyhnutne strohé a nebude možné od neho očakávať podrobné právne posúdenie ako v odôvodnení rozsudku. Preto nebude ani povinnosťou súdu reagovať na prípadné otázky strany konania smerujúce k tomu, aké iné právo alebo proti akému subjektu si môže uplatniť. V tejto súvislosti bude správne na otázky strany sporu reagovať skôr poučením o práve zvoliť si advokáta (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C.H.Beck, 2016, str. 511-512), čo v tomto prípade súd urobiť nemusel, nakoľko žalobkyňa už bola právne zastúpená.

10.6.Zo zápisnice o pojednávaní z 10.3.2023 (č.l. 146) je zrejmé, že súd prvej inštancie postupoval presne v intenciách vyššie uvedenej právnej teórie a pokiaľ svoje predbežné právne posúdenie zhrnul do vymenovania šiestich sporných skutočností, nijak sa nedostal do konfliktu s jeho povinnosťou poskytnúť (iba) strohé a stručné predbežné právne posúdenie veci v súvislosti s výzvou podľa § 138 CSP tak, aby ním neinštruoval stranu sporu v miere, ktorá by porušovala princíp rovnosti strán sporu a rovnosti zbraní.

10.7.Rozhodnutiu súdu vo veci samej musí totiž predchádzať činnosť súdu zodpovedajúca garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach, najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že princíp rovnosti zbraní vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej situácie, než v ktorej je jej odporca (K. c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. júna 2002, § 45).

10.8.Naviac zo zvukového záznamu z uvedeného pojednávania je nepochybné, že konajúci prvoinštančný súd na viacnásobnú žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne na dôslednejšie ozrejenie dôvodov vysloveného predbežného právneho posúdenia veci jej odpovedal, že uvedením detailnejších dôvodov by už zachádzal do poučenia strany sporu ohľadom jej nároku v zmysle hmotného práva, čo nie je prípustné, s ktorým názorom možno iba súhlasiť. 10.9.Ak žalobkyňa namieta nedostatočné právne posúdenie veci v zmysle § 181 ods.2 CSP (t.j. zrejme nie v súvislosti s výzvou podľa § 138 CSP), je potrebné poznamenať, že cieľom tohto ustanovenia je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je jeho cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/45/2020, 7Cdo/111/2020, 10bdo/92/2018, 20bdo/56/2020).

10.10.Ak sa toto zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie citovaného ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne (pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo 14/2022).

10.11.V uznesení sp. zn. 4Cdo/167/2012 z 28. mája 2013 najvyšší súd uviedol, že striktné nedodržanie postupu podľa § 118 ods.2 OSP (teraz § 181 ods.2 CSP) zo strany súdu spočívajúce v neuvedení, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré zostali sporné, možno hodnotiť len ako tzv. inú vadu konania, ktorá sama osebe nezakladá zmatečnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ OSP (teraz § 420 písm. f/ CSP).

10.12.Z judikatúry ÚS SR (sp. zn. IV. ÚS 16/2012) vyplýva, že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa ustanovenia § 118 ods. 2 OSP (predchádzajúca procesná úprava), vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci. Podobne ústavný súd vo veci sp. zn. II. ÚS 366/2018 odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, keď ani v ďalej uvedenom právnom závere Krajského súdu v Prešove nezistil porušenie namietaných práv. „Je pravdou, že prvoinštančný súd nepostupoval podľa § 181 ods. 2 CSP. Prvoinštančný súd neuviedol stranám sporu počas konania ... ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré súd považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a taktiež neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. Opomenutie aplikácie § 181 ods. 2 CSP vydaním rozhodnutia vo veci samej sa konvaliduje.“

10.13.V zmysle vyššie uvedenej ustálenej rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít dokonca aj úplné opomenutie postupu prvoinštančného súdu podľa § 181 ods.2 CSP nenapĺňa znaky odvolacieho

dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP, pričom v tejto prejednávanej veci súd svoje predbežné právne posúdenie veci uviedol a preto tento odvolací dôvod nie je daný.

10.14.Na tom nemení nič ani tá okolnosť, že medzi šiestimi spornými skutočnosťami súd nespomenul formálne náležitosti lekárskeho posudku, ale znaleckého posudku a svoj právny názor týkajúci sa nedostatkov lekárskeho posudku vyjadril až v rozhodnutí o veci samej.

11.1.Ďalšia odvolacia námietka žalobkyne spočíva v nevykonaní dôkazov a to výsluchu svedka E. E., lekára, ktorý vyhotovil lekársky posudok a nevykonaní súdnoznaleckého preskúmania zdravotného stavu žalobkyne, ktorým žalovanou vytýkané nedostatky predložených lekárskeho posudkov bolo možné odstrániť.

11.2.Medzi procesné práva strany sporu patrí nepochybne právo navrhovať vykonanie dôkazov. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu. Je totiž v právomoci súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 52/03). Z uvedeného rezultuje, že súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy, pretože posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané je vždy vecou súdu (§ 132 ods. 1, § 185 ods. 1 až 3 CSP), a nie sporových strán.

11.3.K procesným právam účastníka nepatrí, aby bol vykonaný každý dôkaz, ktorý účastník zo svojich subjektívnych hľadísk považuje za významný, alebo aby bol dôkaz vyhodnotený spôsobom, ktorý považuje účastník za správny (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/165/2010).

11.4.Ako však súčasne vyplýva z ustálenej judikatúry vyšších autorít, na strane súdu je povinnosť o návrhoch na vykonanie dôkazov rozhodnúť, a pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť prečo a z akých dôvodov tak neurobil.

11.5.Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ktorú má navrhovaný dôkaz overiť alebo vyvrátiť, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania. Ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže nedisponuje vypovedacou potenciou vo väzbe na tvrdenie a nakoniec tretím argumentom je nadbytočnosť dôkazu, t.j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené.

12.1.Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo nevykonal žalobkyňou navrhované dôkazy, čo vyplýva z bodu 49. jeho rozsudku, kde súd konštatoval ich kontraproduktívnosť. Zároveň súd aplikoval princíp sudcovskej koncentrácie.

12.2.Pri výklade použitého pojmu je zrejmé, že vykonanie týchto dôkazov súd považoval v danom štádiu konania za nevhodné, brzdiace, čo svojej podstate spadá pod dôvod nadbytočnosti.

12.3.Tvrdenie žalobkyne, že E. E. bol osobou oprávnenou vydať lekársky posudok, t.j. osobou v zmysle § 2 ods.3 písm. d) z. č. 437/2004 Z.z., vyvracia obsah samotného lekárskeho posudku, z ktorého nijakým spôsobom nevyplýva, že E. E. pred dátumom vyhotovenia lekárskeho posudku 10.1.2023 bol posledným v rade lekárov, ktorý žalobkyňu liečil a svoju osobu ako ošetrojúceho lekára neuvádza v lekárskom posudku ani on sám. Práve naopak v lekárskom posudku tento uvádza, že „pacientka prichádza k posudkovému vyšetreniu za účelom posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia po prežitom úraze. Prináša so sebou zdravotnú dokumentáciu z psychiatrických ambulatných doterajších vyšetrení, ako aj iných odborných vyšetrení“, ktoré následne vo Výpise zo zdravotnej dokumentácie cituje ako 14 nálezov od psychiatričiek E. J., E. E., E. H. z Psychiatrickej ambulancie UN L.Pasteura Košice v období od decembra 2019 do 5.12.2022.

12.4.Z uvedeného je zrejmé, že E. E. vykonal len vyšetrenie súvisiace s vyhotovením lekárskeho posudku a to toho istého dňa 10.1.2023 ako bol vyhotovený lekársky posudok, čo je v zhode aj s tvrdením samotnej žalobkyne z jej podania z 13.1.2023, kde táto uvádza, že vzhľadom na námietky žalovanej voči znaleckému posudku E. L. sa opätovne podrobila posúdeniu zdravotného stavu (nie liečby novozvoleným lekárom E. E.), na základe ktorého predložila do konania lekársky posudok.

12.5.Posudkové vyšetrenie za účelom posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia nemožno ani pri snahe o extenzívny výklad subsumovať pod pojem „liečba“ v zmysle § 2 ods.10 z. č. 576/2004 Z.z., nakoľko E. E. vedome neovplyvňoval zdravotný stav žalobkyne s cieľom navrátiť jej zdravie, zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej zdravotného stavu alebo zmierniť prejavy a dôsledky jej choroby, ale len komplexne zhodnotil jej zdravotný stav.

12.6.Žalobkyňa vo svojom odvolaní vytyka súdu prvej inštancie aj nevykonanie súdnoznaleckého preskúmania zdravotného stavu žalobkyne, ktorým mali byť odstránené žalovanou vytykané nedostatky predložených lekárskeho posudkov.

12.7.Zamietnutie žaloby súdom prvej inštancie bolo postavené na premise, že E. E. zo zdravotníckeho zariadenia Marcela Homzová, s.r.o., nie je posudzujúcim lekárom v zmysle § 2 ods.3 písm. d) zákona č. 437/2004 Z.z. a teda išlo o nedostatok formálnej náležitosti lekárskeho posudku, nie obsahovej. Po obsahovej stránke lekárskeho posudku nebol žalovanou spochybnený, nakoľko procesná obrana žalovanej vo vzťahu k lekárskeho posudku smerovala jedine k osobe jeho vystavovateľa, ktorý nespĺňa zákonom prezumované podmienky, že ako posledný liečil poškodeného. Žalovaná v konaní nespochybňuje obsah lekárskeho posudku, t.j. stanovenie bodového ohodnotenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia.

12.8.Zákon č. 437/2004 Z.z. úplne jednoznačne definuje, že náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa priznáva na základe lekárskeho posudku, nie znaleckého posudku. Možnosť požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa citovaného zákona nastupuje jedine vtedy, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskeho posudku.

12.9.Znalecký posudok takto nie je a ani nemôže byť nástrojom na odstránenie formálneho nedostatku lekárskeho posudku spočívajúceho v nesprávnej osobe jeho vystavovateľa. Žiaden znalec totiž nemôže nahradíť a vstúpiť do postavenia posudzujúceho lekára, ktorým musí byť jedine lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného.

12.10.Vzhľadom na uvedené tento návrh na vykonanie dokazovania ustanovením znalca povereného vypracovaním znaleckého posudku, naozaj možno vyhodnotiť ako kontraproduktívny a nadbytočný a to v akomkoľvek štádiu konania, keďže prvotným podkladom na priznanie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je vždy len lekárskeho posudok. V prejednávanej veci nebolo zo strany žalovanej namietané bodové ohodnotenie stanovené týmto lekárskeho posudkom a preto tu neexistuje zákonom predpokladaná možnosť nariadenia znaleckého dokazovania.

13.1.Odvolací súd uzatvára, že prvoinštančný súd postupoval v súlade s procesným predpisom upravujúcim civilné sporové konanie pred súdom a odôvodnil svoj procesný postup spočívajúci v nevyhovení návrhu na vykonanie výsluchu svedka aj znaleckého dokazovania. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 ústavy všeobecný súd nemôže porušiť, ak koná vo veci v súlade s procesno-právnymi predpismi upravujúcimi postupy v občianskoprávnom konaní (rovnako aj II. ÚS 122/05, III. ÚS 591/2013). Navyše dôvod nevykonania vyššie spomenutých dôkazov spadá pod argument, pre ktorý súd nie je povinný vykonať dôkaz (jeho nadbytočnosť), ktorý bol stranou sporu navrhnutý.

13.2.Osobitne odvolací súd akcentuje, že právo na spravodlivý súdny proces neznamena právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Tento záver platí nielen pre samotné rozhodnutie súdu vo veci samej, ale aj pre čiastkové návrhy alebo požiadavky strán sporu, napr. v podobe návrhu strany na vykonanie dôkazu, ktorý súd neakceptoval.

14.1.Žalobkyňa ďalej v odvolaní odvodzuje porušenie práva na spravodlivý proces od nevykonania dokazovania spôsobom podľa § 204 CSP, kedy prvoinštančný súd mal žalovanou spochybnené listiny alebo ich časti prečítať alebo oznámiť ich obsah (najmä lekárskeho posudok), čo neurobil. Tiež namietá konštatovanie súdu zo zápisnice z pojednávania z 19.4.2023 a to, že „v zmysle § 204 CSP súd nevykonáva dokazovanie oboznámením obsahu listín, pretože všetky listiny boli stranám sporu doručené“, ktoré reálne nezaznelo, čo vyplýva zo zvukovej nahrávky z predmetného pojednávania.

14.2.Listina ako dôkazný prostriedok je správa zachytená na takom hmotnom podklade, ktorý je možné súdu predložiť. Dôkaz listinou sa spravidla vykoná tak, že ju sudca na pojednávaní prečíta alebo oznámi jej obsah. Tento spôsob vykonania dôkazu musí byť zrejmý zo zápisnice z pojednávania. Uvedený spôsob prečítaním resp. oboznámením obsahu listiny nie je však nutný v prípade, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené. Ide o podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Podstatnými aspektmi dokazovania listinou sú predovšetkým jej pravosť (či je vydaná, resp. vyhotovená tým, kto je označený ako jej autor alebo vystaviteľ) a pravdivosť alebo správnosť (súlady jej obsahu so skutočnosťou). Listina je pravá, ak pochádza od vystaviteľa a je ním tiež podpísaná. Spochybnením listiny je potrebné rozumieť tvrdenie alebo preukázanie skutočnosti, ktorá robia pravdivosť jej obsahu pochybnou (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C.H.Beck, 2016, str. 752-754).

14.3.V prejednávacom spore žalovaná nespochybňovala pravosť lekárskeho posudku ani pravdivosť jeho obsahu. Žalovaná teda nespochybňovala, že lekársky posudok nebol vystavený E. E. zo zdravotníckeho zariadenia Marcela Homzová, s.r.o., resp. nenamietala ani jeho obsah v podobe bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia.

14.4.Námietka žalovanej smerovala jedine k tomu, že E. E. zo zdravotníckeho zariadenia Marcela Homzová, s.r.o. nebol lekárom, ktorý naposledy liečil žalobkyňu, čo má za následok konštatovanie, že lekársky posudok nebol vystavený posudzujúcim lekárom v zmysle § 2 ods.3 písm. d) z.č. 437/2004 Z.z., t.j. nebol vystavený oprávnenou osobou zo zákona a preto nemôže byť podkladom vyplatenie žalovaného nároku (§ 7 ods. 1 citovaného zákona).

14.5.Nakoľko nebola spochybnená pravosť uvedenej listiny resp. jej obsah, ktorá bola riadne doručená protistrane, potom tu nie je dôvod vykonávať tento dôkaz na pojednávaní jeho prečítaním resp. uvedeným jeho obsahu v zmysle § 204 CSP. Okrem iného pokiaľ táto listina – lekársky posudok a prípadne i ďalšie dôkazy boli predložené samotnou žalobkyňou, ktorá bola s nimi v plnom rozsahu oboznámená, vo vzťahu k žalobkyni takto nemohlo dôjsť k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by jej bránil realizovať jej patriace procesné práva a už vôbec nie v takej intenzite, ktorá by znamenala porušenie jej práva na spravodlivý proces. Žalobkyňa neprečítanie tejto alebo akejkoľvek inej listiny resp. neoboznámenie ich obsahu na pojednávaní nenamietala a taktiež tento súdom zvolený postup nebol na pojednávaní rozporovaný ani žalovanou.

14.6.Z uvedeného pohľadu potom skutočnosť, že v zápisnici o pojednávaní na rozdiel od zvukového záznamu z pojednávania je zaznamenaná veta o vykonaní dôkazov postupom podľa § 204 CSP (ktorý spôsob vykonania dôkazu – lekárskeho posudku však ani nebol potrebný), vylučuje možnosť jeho hodnotenia ako nesprávneho procesného postupu súdu, ktorý by zakladal vadu konania predstavujúcu porušenie práva na spravodlivý proces, naviac ak tento procesný postup nebol žiadnou zo sporových strán namietaný a nepredstavuje ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) CSP.

15.1.Žalobkyňa odvodzovala porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces aj od neuskutočnenia postupu podľa § 179 ods.2 CSP.

15.2.Zámerom zákonodarcu v § 179 ods.2 CSP je viesť strany sporu k zmiernému vyriešeniu sporu, čo definuje ako jednu zo základných povinností súdu a to aj v súlade s čl. 7 ods.2 základných princípov a § 148 ods.1 druhá veta CSP. Z uvedených ustanovení sa javí, že pokus o uzavretie zmiernosti je pre súd povinný úkon. Na druhej strane však nemožno dospieť k tomu, že ak by sa súd o vyriešenie sporu zmiernosti nepokúsil, bolo by možné takúto činnosť súdu považovať za vadu konania, ktorou by došlo k porušeniu práva strany na spravodlivý proces (Števeček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C.H.Beck, 2016, str. 662).

15.3.V zmysle vyššie uvedeného absencia výzvy súdu v zmysle § 179 ods.2 CSP na vyriešenie sporu zmiernosti nemá za následok porušenie práva na spravodlivý súdny proces a jej nevykonanie nemožno automaticky spájať so záverom o dôvodnosti žaloby.

16.1.V kontexte uvedeného predmetný postup súdu (stručné predbežné právne posúdenie veci, nevykonanie označených dôkazov, neprečítanie listín/oboznámenie ich obsahu a absencia postupu podľa § 179 ods. 2 CSP) nemožno považovať ani za naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. iná vada, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súdom zvolený postup aj v zmysle už vyššie citovaného nemohol mať vplyv na správnosť jeho rozhodnutia.

16.2.Odvolací súd tu posudzoval otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k údajnému, žalobkyňou tvrdenému nesprávnemu postupu nedošlo a vzhľadom na vyššie citované odôvodnenie mal za to, že žalobkyňou vytýkané nedostatky nie sú vadami spôsobilými zvrátiť správny záver súdu prvej inštancie o tom, že E. B. E. zo zdravotníckeho zariadenia Marcela Homzová s.r.o. nie je posudzujúcim lekárom v zmysle § 2 ods. 3 písm. d) zákona č. 437/2004 Z.z..

17.1.V prílohe odvolania žalobkyňa predložila ďalší dôkaz - rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku zo dňa 26.4.2023 spolu s odborným posudkom vykonaným posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ktoré bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17.2.V § 366 CSP zákon pripúšťa nové skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní iba v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť, ale neurobila tak v konaní pred súdom prvej inštancie a tieto skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd.

17.3. Ide o tzv. novoty v odvolacom konaní vymedzené v § 366 CSP, t.j. dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu zakladať odvolací dôvod, sú výnimočné a viažu sa na konkrétne vymedzené procesné situácie. Ako prvé teda odvolací súd skúma, či strana sporu takéto skutočnosti nemohla bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak odvolateľ v odvolaní neuvádza žiadne také skutočnosti a tvrdenia vzťahujúce sa na danú situáciu a neosvedčuje, že mohol ten ktorý dôkaz bez svojej viny označiť alebo uplatniť procesný prostriedok obrany, nie je možné ani posúdiť splnenie zákonom stanovených podmienok.

17.4. Novoty v odvolacom konaní sú ponímané ako reštriktívna výnimka z pravidla, že v konaní pred súdom druhej inštancie nie sú prípustné prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. V tomto konkrétnom prípade by mohlo ísť o tzv. prípustnú odvolaciu novotu, avšak ani uvedený dôkaz nemôže spôsobiť nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

18.1. Z § 7 ods. 1 z. č. 437/2004 Z.z. jednoznačne vyplýva určenie posudzujúceho lekára, t.j. lekára, ktorý je oprávnený spracovať lekárske posudky a určiť v ňom počet bodov pre účely bodového ohodnotenia náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia. Takýmto lekárom nie je posudkový lekár vykonávajúci lekárske posudkové činnosti podľa § 153 z. č. 461/2003 Z.z.. Posudkovému lekárovi je daná kompetencia iba na kontrolu bodového ohodnotenia, nie však na jeho zmenu, keď v prípade dôvodných pochybností o správnom hodnotení bolestného je možné požiadať o vydanie znaleckého posudku (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Sžso/6/2016, 9Sžso/70/2011), čo však nie je tento prípad. V prejednávanej spore nie je pochybnosť o stanovení bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ale zamietnutie žaloby je postavené na neexistencii lekárskeho posudku, ktorý by vystavila oprávnená osoba – posudzujúci lekár. Pojmy „posudzujúci lekár“ a „posudkový lekár“ nemožno stotožňovať a zamieňať.

18.2. Z uvedeného dôvodu ani predloženie tohto nového dôkazu nie je spôsobilé zvrátiť správny záver súdu o nedôvodnosti žaloby.

19. Žalovaná bola síce v odvolacom konaní úspešná a z toho dôvodu by jej prináležala náhrada trov konania, avšak keďže jej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd jej proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

20. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).